

Modalitatea de plată a redevenței se stabilește prin caietul de sarcini.

Redevența se face venit la bugetul de stat.

La expirarea duratei concesiunii, toate bunurile și lucrările care fac obiectul contractului de concesiune revin în deplina proprietate publică a statului, împreună cu instalațiile și echipamentele respective la parametrii tehnici impuși prin caietul de sarcini, gratuit și libere de orice sarcini.

Art. 2. — Prin concesiune se va asigura realizarea unor condiții de administrare rentabilă a obiectului concesiunii. Concesionarul trebuie să posede capacitate managerială, financiară și tehnică pentru realizarea concesiunii.

Art. 3. — Calitatea de concedent o are persoana juridică română care are în administrare bunurile, respectiv realizează activitatea economică sau serviciul public ce face obiectul contractului de concesiune.

Art. 4. — Concesionar poate fi orice persoană juridică română sau străină.

Concesionarul are obligația să respecte legile române în toate acțiunile pe care le întreprinde pentru realizarea contractului de concesiune.

Concesionarul se bucură de toate drepturile oferite de legea română pentru agenții economici.

Art. 5. — Exploatarea autostrăzilor și a unor tronsoane de cale ferată, ce fac obiectul concesiunii, se face în regim de plată, prin perceperea de tarife de utilizare, respectiv de tarife de transport mărfuri și călători. Exploatarea se face în concordanță cu legea română și prevederile convențiilor internaționale la care România a aderat sau este parte.

Tarifele se stabilesc de către concedent.

Art. 6. — Concesionarul trebuie să asigure exploatarea obiectului concesiunii cu diligențele specifice unui bun întreprinzător.

Concesionarul nu are dreptul de înstrăinare a activelor concesiunii, acestea constituind proprietate publică, și nici de a le folosi în afara prevederilor contractului de concesiune.

Art. 7. — Statul asigură protecția drepturilor ce revin concesionarilor, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, pe toată durata concesiunii.

CAPITOLUL II

Obiectul și perioada concesiunii

Art. 8. — Pot face obiectul concesiunii tronsoane de căi de comunicații terestre — autostrăzi și căi ferate — după cum urmează:

- construcția, administrarea, exploatarea și întreținerea unor tronsoane noi sau aflate în execuție și neterminate;
- modernizarea, dezvoltarea, exploatarea, administrarea și întreținerea unor tronsoane existente.

Pot face obiectul concesiunii — potrivit convenției părților — și activitățile economice accesorii ce vor fi organizate de concedent, cum sunt serviciile de aprovizionare cu carburanți, service auto, moteluri, restaurante, comerț și alte asemenea.

Art. 9. — Perioada de concesiune este de până la 20 de ani. În cazuri justificate, luându-se în considerare valoarea lucrărilor de investiții ce urmează a fi realizate, raportată la perioada necesară de recuperare a cheltuielilor, Guvernul este abilitat să aprobe, în condițiile legii, o durată mai mare, fără a putea depăși 49 de ani.

Perioada aferentă executării lucrărilor de investiții, determinată prin caietul de sarcini, nu intră în calculul duratei de concesiune stabilite în condițiile prevederilor art. 9.

CAPITOLUL III

Inițiativa și aprobarea concesiunii

Art. 10. — Inițiativa concesiunii revine:

a) persoanei juridice române care are în administrare bunurile sau realizează activitatea ori serviciul public ce face obiectul concesiunii;

b) Ministerului Transporturilor care are în subordine regia autonomă ce are calitatea de concedent.

Persoanele juridice române sau străine, care justifică interesul dobândirii unei concesiuni, se pot adresa persoanelor juridice prevăzute la alineatul precedent, în vederea declanșării procedurilor de concesiune.

Art. 11. — Concedentul va proceda la elaborarea unui studiu privind oportunitatea concesiunii, din proprie inițiativă sau la cererea Ministerului Transporturilor.

Elementele principale ale studiului de oportunitate se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 12. — Studiul de oportunitate se analizează și se însușește de către consiliul de administrație al concedentului, după care se înaintează spre aprobare Ministerului Transporturilor.

Art. 13. — După obținerea aprobării Ministerului Transporturilor, concedentul va elabora caietul de sarcini al concesiunii.

Caietul de sarcini va cuprinde, în principal, următoarele:

- obiectul concesiunii, cu elementele care îl caracterizează;
- durata concesiunii;
- programul lucrărilor ce urmează a fi executate de concesionar;
- elementele de preț ale concesiunii;
- transmiterea, la data expirării concesiunii, a bunurilor concesionate sau dobândite în perioada concesiunii și destinate exploatarea acestora, în proprietatea sau deplina folosință a concedentului, libere de orice sarcini;
- condițiile de încetare a concesiunii și răspunderea concesionarului în cazul încetării contractului de concesiune din culpa sa;
- răspunderea concesionarului și concedentului pentru neîndeplinirea obligațiilor stabilite prin caietul de sarcini;
- condițiile în care se poate răscumpăra concesiunea;
- clauze referitoare la exploatarea concesiunii;
- clauze referitoare la personal;
- controlul activității concesionarului prin organele abilitate;
- alte obligații în raport cu obiectul concesiunii.

Conținutul-cadru al caietului de sarcini se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 14. — Caietul de sarcini se analizează și se însușește de către organele prevăzute la art. 12.

Art. 15. — Propunerea de concesiune, însoțită de studiul de oportunitate și caietul de sarcini se înaintează de către Ministerul Transporturilor, spre aprobare, Guvernului.

În cazul în care condițiile de concesiune angajează și participarea statului la finanțarea lucrărilor, se va obține în prealabil și avizul Ministerului Finanțelor.

Statul poate garanta, în condițiile legii, creditele necesare realizării contractului de concesiune, angajate de către concesionar.

CAPITOLUL IV

Organizarea licitației și acordarea concesiunii

Art. 16. — Organizatorul licitației este concedentul sau un agent economic de specialitate.

Art. 17. — Publicarea licitației se face după aprobarea de către Guvern a concesiunii, a caietului de sarcini și a organizării licitației.

Art. 18. — Pentru desfășurarea corespunzătoare a activității de licitație se instituie, prin ordin al ministrului transporturilor, o comisie de licitație compusă din:

- reprezentantul Ministerului Transporturilor — președinte;
- reprezentantul Ministerului Finanțelor — membru;
- reprezentantul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului — membru;
- reprezentanții concedentului;
- specialiști de profil;
- secretarul comisiei.

Art. 19. — Comisia de licitație răspunde de activitatea de deschidere, examinare, calificare a ofertanților și adjudecare a ofertei câștigătoare. De asemenea, controlează și verifică documentele licitației.

Onorariile membrilor comisiei de licitație, care nu sunt salariați ai concedentului, vor fi suportate de concedent.

Art. 20. — Acordarea concesiunii se efectuează prin:

- a) licitație publică deschisă fără preselectie;
- b) licitație publică deschisă cu preselectie;
- c) licitație publică restrânsă;
- d) negociere directă, în condițiile art. 24.

Art. 21. — Licitația publică deschisă fără preselectie se organizează într-o singură etapă, la care poate participa un număr nelimitat de ofertanți interni și externi care îndeplinesc condițiile din documentele de licitație.

Art. 22. — Licitația publică deschisă cu preselectie se organizează în două etape distincte: în prima etapă pot participa toți ofertanții interesați, care răspund anunțului publicitar, iar în a doua etapă participă numai ofertanții selecționați de comisia de licitație în baza îndeplinirii condițiilor din documentele de licitație.

Documentația de participare la preselectie va fi elaborată de concedent, participanții urmând a răspunde chestionarelor care cuprind date referitoare la: experiența în concesiunări, capacitatea managerială, situația financiară și credibilitatea, dotarea și personalul de specialitate, precum și alte elemente considerate necesare.

Art. 23. — Licitația publică restrânsă poate fi ținută în următoarele cazuri:

- a) când interesele strategice sau alte interese majore ale statului nu permit ținerea unei licitații publice deschise;
- b) când a existat o licitație publică deschisă anterioară, nefinalizată prin încheierea unui contract.

Art. 24. — În cazul în care la o licitație s-a prezentat un singur ofertant, cu o ofertă corespunzătoare, se va aplica procedura negocierii directe.

Art. 25. — La licitație pot participa persoane juridice din țară sau din străinătate, care au acceptat caietul de sarcini și care au depus garanția stabilită. Capitalul social al participanților trebuie să reprezinte o cotă din valoarea investițiilor ce urmează a fi realizată în cadrul concesiunii, stabilită prin caietul de sarcini.

Art. 26. — La înscrierea la licitație, participanții sunt ținuți să dovedească capacitatea juridică, precum și capacitatea tehnică și economică de a desfășura activitățile specifice concesiunii.

Pentru participanții din străinătate este necesară prezentarea dovezilor prin care se certifică forma juridică de organizare a firmei, precum și bonitatea acesteia pe bază de date din bilanțul pe ultimii 3 ani și recomandare bancară.

Reprezentarea ofertanților la licitație se va face pe baza prezentării unei împuterniciri exprese primite din partea acestora.

Art. 27. — Regulamentul privind procedurile de organizare a licitațiilor, prezentarea ofertelor și adjudecarea concesiunii se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 28. — După adjudecare, organizatorul licitației va anunța imediat despre aceasta, atât ofertantul câștigător cât și pe cei necâștigători, telegrafic, prin telex sau telefax, precum și printr-o scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Art. 29. — Ofertanții necâștigători au dreptul la contestație. Termenul de contestație este de 7 zile de la data primirii încunoștințării.

Art. 30. — Contestația se soluționează de către o comisie centrală constituită din reprezentanți ai Ministerului Transporturilor, Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului și Ministerului Finanțelor. Componenta acesteia se stabilește prin ordin comun al conducătorilor acestor organe.

Soluționarea se face în cel mult 30 de zile de la data sesizării.

Art. 31. — În situația anulării licitației, organizatorul comunică hotărârea, în scris, tuturor participanților și se înapoiază garanțiile pentru oferta prezentată. În acest caz se poate organiza o nouă licitație.

CAPITOLUL V

Încheierea contractului de concesiune

Art. 32. — Pe baza hotărârii de adjudecare, concedentul notifică câștigătorului licitației, printr-o scrisoare de acceptare a ofertei, invitația de a încheia contractul de concesiune.

Contractul de concesiune se va încheia după constituirea de către concesionar a garanției pentru realizarea contractului de concesiune.

Art. 33. — Contractul de concesiune va cuprinde, în principal, următoarele:

- părțile contractului și obiectul concesiunii;
- durata concesiunii;
- elementele ofertei acceptate;
- redevența concesiunii; modalități de plată;
- drepturile și obligațiile părților contractante, inclusiv dreptul de control din partea concedentului și a organelor abilitate în acest scop;
- răspunderile părților pentru nerespectarea clauzelor contractuale și a caietului de sarcini;
- interdicția pentru concesionar de a ceda — parțial sau integral — concesiunea, fără autorizarea concedentului și a organelor abilitate potrivit legii;
- restituirea de către concesionar a obiectului concesiunii la încetarea acesteia, liber de orice sarcini;
- clauze referitoare la garanții și asigurări;
- condițiile eventuale de desființare a contractului înaintea expirării duratei stabilite — răscumpărare, retragere, renunțare și consecințele lor;
- modul de soluționare a litigiilor.

Modelul orientativ de contract pentru concesiunea construirii și exploatării de căi de comunicații terestre — autostrăzi și porțiuni ale infrastructurii căilor ferate române — se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 34. — Semnarea documentelor contractuale — contractul, condițiile suplimentare și speciale, anexele acestuia care fac parte integrantă din contract — se face prin negociere la sediul concedentului, cu care ocazie părțile vor prezenta și documentele de împuternicire în vederea semnării.

Caietul de sarcini face, de asemenea, parte integrantă din contract.

Art. 35. — Dacă ofertantul câștigător, după ce a primit scrisoarea de acceptare, nu semnează contractul și documentele acestuia, acest refuz constituie un motiv de anulare a încredințării contractului, precum și pierderea garanției de participare la licitație. În acest caz comisia de licitație poate adjudeca oferta de concesiune participantului clasat pe locul următor.

CAPITOLUL VI

Sprijinul statului, facilități

Art. 36. — Statul sprijină activitatea de concesiune a unor tronsoane de căi de comunicații terestre — autostrăzi și căi ferate — prin punerea la dispoziția concesiionarilor, spre folosință, a terenurilor necesare.

Terenurile se pun la dispoziția concesiionarului de către concedent, în condițiile legii.

Terenurile necesare pentru construcția autostrăzilor și tronsoanelor de cale ferată sunt scutite de taxele pentru scoaterea din circuitul agricol și silvic, prevăzute în Legea fondului funciar nr. 18/1991.

Art. 37. — Pentru autostrăzile și tronsoanele de cale ferată concesionate, concesiionarii beneficiază de următoarele facilități:

— scutirea de taxă de autorizație de construire, instituită prin Legea nr. 27/1994 privind impozitele și taxele locale, modificată;

— scutirea de la plata redevenței pe o perioadă egală cu jumătate din durata concesiunii, în cazurile prevăzute la art. 8 lit. a) și b);

— scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată a tarifelor încasate din exploatarea autostrăzilor și tronsoanelor de cale ferată concesionate;

— taxa pe valoarea adăugată plătită de concesiionar pentru achiziția de bunuri materiale și prestări servicii legate de construcția sau modernizarea de autostrăzi și tronsoane de cale ferată este deductibilă în condițiile legii;

— exceptarea sau reducerea temporară de la plata taxelor vamale de import pentru materialele, utilajele și echipamentele necesare construcției și exploatarei. Acestea se aprobă de Guvern, la propunerea Ministerului Finanțelor, pe baza cererii concesiionarului.

Art. 38. — În cazul în care concesiionarul este un investitor străin, se aplică în mod corespunzător prevederile referitoare la garanții și facilități instituite prin Legea nr. 35/1991 privind regimul investițiilor străine, republicată.

CAPITOLUL VII

Dispoziții speciale

Art. 39. — Exploatarea autostrăzilor și a căilor ferate concesionate se face cu respectarea legislației române în materie și cu prevederile convențiilor internaționale la care România a aderat sau este parte.

Persoana juridică concesiionară este obligată să aibă pe toată durata concesiunii sediul principal sau secundar în România.

Art. 40. — Pentru exploatarea căilor ferate române concesionate, concesiionarul va trebui să obțină licența de exploatare de la Ministerul Transporturilor. Acordarea licenței de exploatare este condiționată de întrunirea tuturor condițiilor necesare care garantează securitatea și buna funcționare a serviciului de transport.

Art. 41. — În situațiile în care, din anumite considerente, statul determină tarife de exploatare care sunt sub nivelul celor convenite potrivit prevederilor contractuale, diferențele de tarif se suportă de la bugetul de stat.

Art. 42. — Personalul necesar în activitatea de execuție și exploatare a autostrăzilor și căilor ferate concesionate va fi recrutat, în general, dintre cetățenii români, exceptând cadrele absolut necesare indicate de concesiionarul persoană juridică străină.

Art. 43. — Pentru executarea de lucrări de proiectare, construcții, reparații și altele asemenea se vor încheia contracte cu agenți economici de profil, persoane juridice române sau străine.

La condiții egale se recunoaște principiul dreptului primului refuz pentru agenții economici români.

La execuția lucrărilor se vor folosi cu prioritate materiale din resurse indigene.

Art. 44. — Subconcesiionarea poate avea loc numai pe baza aprobării Guvernului, la propunerea Ministerului Transporturilor.

Art. 45. — În situații în care interese majore ale statului impun răscumpărarea concesiunii, aceasta se face prin hotărâre a Guvernului, prin justă despăgubire.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 46. — Controlul asupra activității concesiionarului, privind respectarea de către acesta a contractului de concesiune și a caietului de sarcini, revine organelor abilitate prin lege.

Art. 47. — Eventualele litigii dintre concedent și concesiionar sunt de competența instanțelor judecătorești române sau arbitrajului, potrivit legii române.

Art. 48. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României.

Art. 49. — În termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor, Ministerul Finanțelor și Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului vor supune aprobării Guvernului regulamentul de licitație, conținutul-cadru al studiului de oportunitate, al caietului de sarcini și al contractului de concesiune.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Aurel Novac

Ministru de stat, președintele Consiliului
pentru Coordonare, Strategie și Reformă Economică,

Mircea Coșea

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

p. Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului

Theodor Gavrilă

secretar de stat

București, 18 august 1995.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind stabilirea taxelor de timbru pentru activitatea notarială

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 lit. d) din Legea nr. 81/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

Art. 1. — Pentru actele ce se îndeplinesc în cadrul activității notariale se percep taxele de timbru prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

Taxele de timbru prevăzute la alin. 1 se fac venit la bugetul de stat.

Art. 2. — Taxele de timbru prevăzute la art. 1 se datorează și pentru activitatea notarială efectuată, potrivit legii, de secretarii consiliilor locale ale comunelor și orașelor unde nu funcționează birouri ale notarilor publici, precum și de instituțiile și agenții economici.

Art. 3. — Transcrierea sau, după caz, înscrierea în registrele de publicitate a înstrăinărilor de imobile, pe bază de acte sub semnătură privată, se taxează în raport cu valoarea bunului, potrivit criteriilor prevăzute la pct. 1 din lista-anexă.

Pentru transcrierea, respectiv intabularea dreptului de proprietate asupra activelor imobiliare, definite potrivit legii, vândute de către societățile comerciale cu capital de stat, precum și de fostele cooperative agricole de producție cu ocazia lichidării acestora, se datorează taxă de timbru de 0,02% aplicată asupra prețului activului dobândit.

În cazul actelor autentificate de notarii publici, pentru care s-a perceput taxa de autentificare prevăzută la pct. 1 din lista-anexă, nu se mai percepe și taxa de transcriere sau, după caz, de înscriere în registrele de publicitate.

Înscrierea drepturilor de ipotecă și de gaj se taxează cu 1,5% la cuantumul din creanță garantat de valoarea bunului ipotecat, dar nu mai mult de 10.000 lei. Înscrierea mai multor garanții cu ipotecă și gaj la același credit nu poate depăși taxa maximă prevăzută mai sus.

Orice alte transcrieri, înscrieri sau notări în registrele de publicitate a situației juridice a imobilelor se taxează cu 500 lei.

Art. 4. — Dispozițiile prezentei ordonanțe intră în vigoare la 17 noiembrie 1995, dată la care, potrivit art. 109 din Legea nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82/1995, își încep activitatea notarii publici.

Art. 5. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă: art. 9—11 și 13 din Hotărârea Guvernului nr. 1.295 din 13 decembrie 1990 privind taxele de timbru pentru acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești,

precum și asupra actelor de notariat și a serviciilor prestate de acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 20 decembrie 1990; Hotărârea Guvernului nr. 43 din 3 februarie 1992 de completare a unor dispoziții din Hotărârea Guvernului nr. 1.295 din 13 decembrie 1990 privind taxele de timbru pentru acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și asupra actelor de notariat și a serviciilor prestate de acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 11 februarie 1992; Hotărârea Guvernului nr. 448 din 10 august 1992 privind completarea unor dispoziții din Hotărârea Guvernului nr. 1.295 din 13 decembrie 1990 privind taxele de timbru pentru acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și asupra actelor de notariat și a serviciilor prestate de acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 25 august 1992; pct. 8 din capitolul II al listei impozitelor, taxelor și altor venituri ale bugetelor locale, anexă la Ordonanța Guvernului nr. 15 din 19 august 1992 cu privire la impozitele și taxele locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 26 august 1992, aprobată și modificată prin Legea nr. 114 din 18 noiembrie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 30 noiembrie 1992; anexa nr. 2, capitolul II — Taxe asupra actelor de notariat și a serviciilor prestate de acesta —, la Ordonanța Guvernului nr. 10 din 4 august 1993 privind actualizarea, în funcție de rata inflației, a unor taxe stabilite în sume fixe pentru serviciile prestate în favoarea unor persoane fizice și juridice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 23 august 1993, aprobată prin Legea nr. 102 din 12 noiembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 18 noiembrie 1994; Ordonanța Guvernului nr. 8 din 27 ianuarie 1995 cu privire la taxele de timbru, stabilite pe tranșe de valori, la actele între vii, translativale ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale privind bunurile imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 31 ianuarie 1995, aprobată și modificată prin Legea nr. 77 din 6 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 12 iulie 1995, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
p. Ministrul justiției,
Adrian Duță,
secretar de stat

București, 25 august 1995.

LISTA
taxelor de timbru asupra actelor și serviciilor notariale

1. Autentificarea actelor între vii, translativă ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, se taxează în funcție de valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin decât valoarea construcțiilor și a terenurilor ocupate de acestea, avută în vedere la stabilirea impozitelor aferente, după cum urmează:

a) până la 1.000.000 lei	— 4% dar nu mai puțin de 10.000 lei;
b) de la 1.000.001 lei la 5.000.000 lei	— 40.000 lei + 3% pentru suma care depășește 1.000.000 lei;
c) de la 5.000.001 lei la 10.000.000 lei	— 160.000 lei + 2% pentru suma care depășește 5.000.000 lei;
d) de la 10.000.001 lei la 15.000.000 lei	— 260.000 lei + 1,5% pentru suma care depășește 10.000.000 lei;
e) peste 15.000.000 lei	— 335.000 lei + 1% pentru suma care depășește 15.000.000 lei.

Pentru bunurile imobile care nu au valoare de impozitare, taxa de timbru se calculează la valoarea de circulație declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este vădit sub valoarea de circulație, taxa de timbru se calculează la valoarea stabilită prin expertiză dispusă de notarul public. Cotele aplicabile sunt cele prevăzute la alin. 1 lit. a)–e).

La constituirea drepturilor reale imobiliare, altele decât dreptul de proprietate, taxa de timbru se stabilește la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 20% din valorile prevăzute mai sus.

2. Autentificarea testamentelor	— 1.000 lei
3. Autentificarea actelor de partaj și a actelor de garanție	— 1.500 lei
4. Autentificarea actelor de înstrăinare a mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică	— 1% la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin decât taxa asupra acestor mijloace de transport, stabilită de către organele fiscale teritoriale pe raza cărora contribuabilii își au domiciliul sau sediul
5. Autentificarea contractelor de închiriere de bunuri	— 1% din valoarea chiriei
6. Autentificarea procurilor, de fiecare exemplar	— 500 lei
7. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este evaluabil în bani, necuprinse la pct. 1—5	— 1%, dar nu mai puțin de 500 lei
8. Autentificarea contractelor de societate și a statutelor societăților comerciale și a societăților agricole, precum și a actelor de modificare a acestora, pentru fiecare act	— 5.000 lei
9. Autentificarea actelor de constituire și a statutelor asociațiilor fără scop patrimonial și ale fundațiilor, inclusiv a actelor de modificare, pentru fiecare act	— 3.000 lei
10. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este neevaluabil în bani	— 500 lei
11. Întocmirea actelor de protest al cambiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin	— 1.000 lei
12. Legalizarea semnăturilor, a specimenelor de semnătură și a sigiilor, dare de dată certă, certificarea unor fapte, pentru fiecare act	— 500 lei
13. Legalizarea de copii de pe înscrisurile prezentate de părți sau din arhiva notarului public	— 500 lei

14. Legalizarea traducerii de către notarul public autorizat sau legalizarea semnăturii traducătorului	— 500 lei
15. Primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor pe timp de un an sau fracțiuni de un an, de fiecare exemplar în parte	— 500 lei
16. Eliberări de duplicate de pe actele notariale și reconstituiri de acte originale	— 1.000 lei
17. Taxa asupra succesiunilor, după valoarea acestora, se stabilește astfel:	
a) până la 2.000.000 lei	— 3% dar nu mai puțin de 1.000 lei
b) între 2.000.001—5.000.000 lei	— 60.000 lei + 2% pentru suma care depășește 2.000.000 lei
c) peste 5.000.000 lei	— 120.000 lei + 1% pentru suma care depășește 5 milioane lei
18. efectuarea oricăror alte acte notariale necuprinse la pct. 11—17, pentru fiecare act	— 500 lei.

Taxele asupra succesiunilor se stabilesc la valoarea întregului activ, cuprinzând bunurile mobile și imobile, din care se scade pasivul succesoral dovedit prin înscrisuri. Pentru cheltuielile de înmormântare până la 200.000 lei nu sunt necesare dovezi scrise pentru moștenitorii care au suportat aceste cheltuieli.

Evaluarea bunurilor imobile se va face în funcție de valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin decât valoarea stabilită potrivit pct. 1 din prezenta listă-anexă, iar pentru bunurile mobile, în funcție de valoarea declarată de părți.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind instituirea regimului de vânzare cu plata în rate a activelor și acțiunilor societăților comerciale cu capital de stat

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și în baza art. 1 lit. g) din Legea nr. 81/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Vânzarea activelor societăților comerciale, potrivit art. 53—62 din Legea nr. 58/1991, se poate efectua și cu plata în rate către persoane fizice române și/sau juridice de drept privat române, în următoarele condiții:

- avans de minimum 20% din prețul de vânzare a activului;
- eșalonarea plății ratelor pe un termen de până la 10 ani;
- dobânda anuală negociabilă până la 10%.

(2) Fondul Proprietății de Stat va emite în termen de 30 de zile norme privind criteriile și condițiile vânzării cu plata în rate a activelor, în funcție de profilul ramurii, natura activului, situația juridică a acestuia și evoluția pieței.

(3) În situația în care prețul de vânzare a activului este mai mic decât valoarea contabilă a acestuia, capitalul social al societății comerciale se mărește cu diferența respectivă, pe baza aprobării Fondului Proprietății de Stat.

Art. 2. — (1) Vânzarea acțiunilor societăților comerciale care se privatizează potrivit Legii nr. 55/1995 se poate efectua

drept privat române și cu plata în rate, după parcurgerea etapelor prevăzute de art. 7 al acestei legi, în următoarele condiții:

- avans de minimum 20% din prețul de vânzare a acțiunilor;
- eșalonarea plății ratelor pe un termen de până la 10 ani;
- dobânda anuală negociabilă până la 10%.

(2) Fondul Proprietății de Stat va emite în termen de 60 de zile norme privind criteriile și condițiile vânzării cu plata în rate, în funcție de profilul ramurii, situația economico-financiară a societății comerciale care vinde acțiunile, mărimea pachetului de acțiuni cumpărat și evoluția pieței.

Art. 3. — (1) În cazul vânzării activelor și, respectiv, a pachetelor de acțiuni ale societăților comerciale cu plata integrală, în contractul de vânzare-cumpărare se poate prevedea ca plata să se facă într-un termen de maximum 90 de zile de la semnarea contractului. În aceste cazuri, dreptul de

Art. 4. — Prevederile art. 8 din Legea nr. 55/1995 se aplică și în cazul vânzării acțiunilor cu plata în rate.

Art. 5. — (1) La încheierea contractului de vânzare-cumpărare, cumpărătorul devine proprietar asupra activelor, respectiv al pachetului de acțiuni care constituie obiectul acestui contract. Dobânditorul își exercită toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

(2) Pentru activele și acțiunile vândute în rate se constituie ipotecă și, respectiv, gaj asupra acestora.

(3) Neplata a trei rate consecutive atrage urmărirea debitorului și dă dreptul Fondului Proprietății de Stat de a vinde către terți acțiunile rămase ale societăților comerciale.

(4) Până la achitarea integrală a acțiunilor, dividendele aferente acestora se varsă în contul ratelor scadente.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

p. Ministru de stat, președintele Consiliului
pentru Coordonare, Strategie și Reformă Economică,
Hildegard Puwack,

secretar de stat

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Nicolae Constantinescu,

secretar de stat

București, 29 august 1995.
Nr. 39.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind producția de produse alimentare destinate comercializării

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 lit. c) din Legea nr. 81/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Producția de produse alimentare destinate comercializării se desfășoară în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, urmărind, în principal, protecția vieții, sănătății populației și a mediului înconjurător, satisfacerea necesităților de consum ale tuturor categoriilor de consumatori și respectarea condițiilor de igienă și de mediu la fabricarea, manipularea, depozitarea și transportul produselor.

Prevederile prezentei ordonanțe sunt obligatorii pentru toți agenții economici, persoane juridice, indiferent de forma de organizare și tipul de proprietate, asociații familiale sau persoane fizice autorizate să desfășoare o activitate economică independentă.

Art. 2. — Agenții economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare destinate comercializării au obligația să ia măsurile necesare pentru a elimina riscul de contaminare sau degradare a produselor și transformarea acestora în produse improprie consumului uman.

Art. 3. — Agenții economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare destinate comercializării pot desfășura aceste activități numai în baza unor licențe de fabricație.

Acordarea licențelor de fabricație a produselor alimentare destinate comercializării se efectuează de către Ministerul

Art. 4. — În înțelesul prezentei ordonanțe:

a) *produse alimentare* sunt alimente, băuturi sau alte produse, obținute prin prelucrarea unor materii prime alimentare, care sunt destinate consumului uman, cu excepția produselor farmaceutice;

b) *aditiv alimentar* este orice substanță care se adaugă alimentelor pentru a se îmbunătăți valoarea nutritivă a acestora și, de asemenea, orice produs sau substanță care se adaugă alimentelor pentru a influența culoarea, consistența, gustul sau aroma, termenul de valabilitate, sau de a da alimentelor orice altă proprietate specifică, dacă substanța sau produsul de îmbogățire nu sunt ele însele materii prime alimentare;

c) *substanțe străine* sunt orice alte substanțe decât aditivii alimentari, care, dacă sunt prezente peste limitele maxime admise de Ministerul Sănătății, pot constitui un risc pentru protecția vieții, sănătății consumatorilor sau alterează compoziția normală sau calitatea produselor alimentare;

d) *eticheta* este orice material scris, imprimat sau grafic, litografiat, gravat sau ilustrat, referitor la un produs alimentar, pe care îl însoțește când acesta este prezentat la vânzare pentru consumatori;

e) *ambalajul* este materialul specific, cu oculoare și natură, destinat ambalării produselor alimentare în vederea asigurării protecției și utilizat pentru transportul, manipularea,

f) *agent economic, producător de produse alimentare* este orice persoană fizică, autorizată să desfășoare o activitate economică independentă, sau persoană juridică, română sau străină, indiferent de forma de organizare și tipul de proprietate, care desfășoară, în condițiile legii în România, o activitate de producție, prestări servicii ori operațiuni de import-export al produselor alimentare;

g) *falsificare sau substituie în domeniul calității* constituie orice înșelăciune sau tentativă de înșelăciune privind natura, caracteristicile calitative, compoziția, conținutul în substanțe utile, înlocuirea în componența produsului a unor substanțe cu altele vătămătoare sănătății, precum și folosirea de denumiri, descrieri sau alte declarații false privind originea, cantitatea sau identitatea mărfurilor sau serviciilor, care contribuie la stabilirea valorii produsului;

h) *laborator autorizat sau acreditat* este laboratorul căruia o autoritate desemnată de Guvern i-a recunoscut competența de a efectua încercări și analize pentru determinarea calității produselor alimentare;

i) *licența de fabricație a produselor alimentare* este documentul care atestă că agentul economic este capabil să desfășoare activități în domeniul producției de produse alimentare, în conformitate cu legislația internă în vigoare, la un nivel de calitate și siguranță care să asigure protecția vieții și sănătății consumatorilor.

CAPITOLUL II

Calitatea produselor alimentare

Art. 5. — Produsele alimentare realizate în țară sau cele importate, supuse unui proces tehnologic, trebuie să aibă o asemenea compoziție și calitate, încât să nu constituie un pericol pentru organismul uman, din punct de vedere fizic, chimic, microbiologic, toxicologic, parazitologic sau al nivelului de radioactivitate.

Art. 6. — Agenții economici care produc produse alimentare sunt obligați ca, la fabricarea acestora, să utilizeze numai materii prime și materiale care să corespundă condițiilor de calitate prevăzute în standarde, caiete de sarcini, specificații tehnice, norme sanitare și sanitar-veterinare, precum și normelor de protecție a mediului, în vigoare.

La recepția materiilor prime condițiile de calitate se verifică prin analize de laborator.

Art. 7. — La fabricarea produselor alimentare se vor utiliza numai aditivi alimentari aprobați de către organismele specializate ale Ministerului Sănătății.

Nivelul maxim admis de aditivi, de substanțe străine sau de încărcătură microbiană se stabilește pentru fiecare clasă de produse alimentare de către Ministerul Sănătății, împreună cu Ministerul Agriculturii și Alimentației, cu organismele specializate ale administrației publice centrale, precum și cu consultarea asociațiilor pentru protecția consumatorilor.

CAPITOLUL III

Obligații ale agenților economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare

Art. 8. — Produsele alimentare pot fi fabricate de către agenții economici care desfășoară activități în domeniul producției de bunuri alimentare, numai după avizarea și ștamparea de către Ministerul Sănătății că sunt apte pentru consum uman și cu respectarea condițiilor de calitate și tehnice prevăzute în standarde, caiete de sarcini, specificații tehnice, norme sanitare și sanitar-veterinare, în vigoare.

Art. 9. — Verificarea calității produselor alimentare, pe toate fazele de fabricație, începând cu materiile prime, până la obținerea produselor finite, cât și pe timpul depozitării acestora, se realizează prin organele de control tehnic ale agenților economici.

În cadrul unităților producătoare se pot organiza laboratoare proprii autorizate.

Art. 10. — La recepția materiilor prime, materialelor sau produselor alimentare din import se verifică, de către organele împuternicite prin lege sau alte reglementări în vigoare, dacă acestea au certificate de calitate și dacă performanțele prevăzute în acestea sunt la nivelul parametrilor înscrși în standarde sau alte norme de calitate.

Verificările se fac obligatoriu la recepție, în laboratoarele proprii ale agenților economici, iar în cazul celor care nu dispun de dotarea specifică, în laboratoare neutre specializate, autorizate sau acreditate.

Pentru produsele alimentare fabricate în România, răspunderea pentru calitatea acestora revine agentului economic sub a cărui marcă se comercializează acestea.

În cazul produselor și materiilor prime alimentare provenite din import, răspunderea pentru calitatea acestora revine agentului economic care a efectuat importul.

Art. 11. — Ambalajele folosite pentru produsele alimentare trebuie să asigure menținerea calității și cantității acestora, să fie realizate din materiale reciclabile sau să aibă asigurate condițiile de valorificare sau eliminare ecologică, conform prevederilor din standarde sau alte reglementări în vigoare. Materialele de ambalare și ambalajele utilizate pentru produsele alimentare trebuie să fie avizate din punct de vedere sanitar de către Ministerul Sănătății.

Art. 12. — La etichetarea și marcarea produselor alimentare se vor menționa în mod obligatoriu elementele de identificare a produsului, cu precizarea țării în care acesta a fost fabricat și ambalat.

Art. 13. — Stabilirea termenului de valabilitate pentru produsele alimentare se face de către producător, pe răspunderea acestuia, sau prin colaborare cu unități de cercetare și laboratoare specializate, după experimentări prealabile.

Art. 14. — Se interzice prelungirea termenului de valabilitate expirat, prin reetichetare sau reambalare, de către producător.

Art. 15. — Pe ambalajele produselor alimentare destinate persoanelor cărora le sunt necesare diete speciale pentru vârstă, boli sau alte motive, se vor menționa, în plus față de cele prevăzute la art. 12, indicațiile și precauțiile de folosire a acestora.

Art. 16. — La manipularea, transportarea și depozitarea produselor alimentare se vor asigura fiecărui produs condiții specifice de păstrare, conform prevederilor din standarde sau alte reglementări în vigoare.

Art. 17. — Agenții economici care produc produse alimentare au obligația executării verificărilor metrologice impuse de legislația în vigoare.

CAPITOLUL IV

Licențele de fabricație a produselor alimentare

Art. 18. — Licențele de fabricație a produselor alimentare se acordă agenților economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare, de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, conform regulamentului privind acordarea acestora, aprobat prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației și publicat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României.

Art. 19. — Activitățile pentru care se acordă licențe de fabricație sunt din domeniul producției de lapte și produse lactate, carne și produse din carne, pește și produse piscicole, pâine și produse de morărit și panificație, zahăr și produse zaharoase, uleiuri și grăsimi vegetale alimentare, băuturi răcoritoare, conserve din legume și fructe, vin, bere, spirt, băuturi alcoolice, drojdie de panificație, prestări servicii și alte activități în domeniul producției de produse alimentare.

Art. 20. — Licențele de fabricație a produselor alimentare se acordă următoarelor categorii de producători:

- a) agenților economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare, persoane juridice, indiferent de forma de organizare și tipul de proprietate;
- b) asociațiilor familiale sau persoanelor fizice autorizate să desfășoare o activitate economică independentă, care desfășoară activități în domeniul producției de băuturi alcoolice sau băuturi răcoritoare.

Asociațiile familiale sau persoanele fizice autorizate să desfășoare o activitate economică independentă, cu excepția celor prevăzute la lit. b), pot desfășura activități în domeniul producției de produse alimentare, fără licențe de fabricație.

Art. 21. — Activitățile în domeniul producției de produse alimentare pentru care se acordă licențe de fabricație, competențele privind acordarea lor, documentația necesară, procedurile privind acordarea, suspendarea, prelungirea sau anularea licențelor de fabricație, precum și controlul privind modul de respectare a condițiilor ce au stat la baza acordării licențelor de fabricație, se stabilesc de către Ministerul Agriculturii și Alimentației prin regulamentul prevăzut la art. 18.

Art. 22. — Acordarea licenței de fabricație a produselor alimentare se solicită de către agentul economic care desfășoară activitatea respectivă, la punerea în funcțiune a fiecărei unități.

Agenții economici aflați în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe sunt obligați să solicite, în termen de 60 de zile, acordarea licenței de fabricație a produselor alimentare.

Licențele de fabricație a produselor alimentare se eliberează în termen de cel mult 120 de zile de la data înregistrării cererii agentului economic și achitării unei taxe de către acesta. Taxa pentru eliberarea licenței de fabricație a produselor alimentare este de 500.000 lei pentru agenții economici, persoane juridice, și de 250.000 lei pentru asociațiile familiale și agenții economici, persoane fizice autorizate, iar pentru prelungirea valabilității acesteia este de 250.000 lei pentru agenții economici, persoane juridice, și de 100.000 lei pentru asociațiile familiale și agenții economici, persoane fizice autorizate. Veniturile incasate de către Ministerul Agriculturii și Alimentației se virează la bugetul de stat lunar, până la data de 20 a lunii următoare.

Modificarea condițiilor care au stat la baza acordării licenței de fabricație a produselor alimentare obligă agentul economic să solicite în termen de 30 de zile o nouă licență de fabricație.

Licența de fabricație a produselor alimentare are valabilitate pentru o perioadă de 5 ani de la data acordării. Cu

90 de zile înainte de expirarea acestei perioade, se va solicita prelungirea valabilității licenței de fabricație.

Art. 23. — Licențele de fabricație a produselor alimentare se acordă pentru fiecare produs alimentar și sunt netransmisibile.

CAPITOLUL V

Supravegherea și controlul desfășurării activităților privind producția de produse alimentare

Art. 24. — Produsele alimentare care nu îndeplinesc condițiile prevăzute în capitolele I—IV din prezenta ordonanță sunt interzise a fi livrate de producător.

Art. 25. — Supravegherea și controlul agenților economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare privind modul de respectare a reglementărilor din prezenta ordonanță se face de către reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Art. 26. — Pentru activitatea de supraveghere și control și în scopul protecției vieții, sănătății sau mediului înconjurător, reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Agriculturii și Alimentației și ai Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului au dreptul de acces în zone, clădiri, anexe sau alte spații ale agenților economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare și pot dispune analize tehnice sau preleva probe pentru expertizare în laboratoare specializate, autorizate sau acreditate.

Agenții economici care desfășoară activități în domeniul producției de bunuri alimentare sunt obligați să pună la dispoziția autorității de supraveghere și control, la cererea acesteia, informațiile și documentele care să ateste legalitatea activității lor.

CAPITOLUL VI

Sanțiuni

Art. 27. — Încălcarea prevederilor din prezenta ordonanță atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 28. — Reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Agriculturii și Alimentației pentru supravegherea și controlul activităților prevăzute în prezenta ordonanță, în funcție de constatările făcute, au următoarele atribuții:

(1) Interzic livrarea de către producători pentru comercializare a produselor alimentare care:

- a) pot periclita sănătatea sau viața consumatorilor, datorită deficiențelor calitative, confirmate prin documente oficiale emise de organisme de specialitate;
- b) sunt interzise consumului prin reglementări legale;
- c) sunt confirmate ca falsificări sau substituiți;
- d) au termenul de valabilitate expirat.

(2) Dispun oprirea temporară a fabricației sau a prestării serviciului privind producția de produse alimentare, în cazurile în care:

- a) se produc în continuare produsele cu aceleași deficiențe care au determinat interzicerea comercializării, potrivit pct. (1) lit. a), b), c) și d);
- b) se prestează servicii care pun în pericol viața sau sănătatea consumatorilor.

(3) Dispun oprirea temporară a livrării pentru comercializare sau prestare de servicii privind producția de produse alimentare, dacă:

- a) produsele nu au certificate de conformitate cu standardele naționale sau cu alte acte normative în vigoare,

b) produsele sau serviciile nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise, dar nu pun în pericol sănătatea sau securitatea consumatorilor și nici nu constituie falsificări sau substituiri;

c) produsele nu prezintă elementele de identificare și/sau documentele de însoțire privind calitatea acestora, conform reglementărilor legale în vigoare;

d) informațiile obligatorii referitoare la serviciile prestate lipsesc sau sunt neconforme cu prevederile din standarde, caiete de sarcini, specificații tehnice, norme sanitare și sanitare veterinare în vigoare;

e) produsele nu au fost remediate în termenul stabilit sau au fost remediate necorespunzător față de deficiențele constatate în timpul controlului.

(4) Sesizează organele competente pentru retragerea autorizației de funcționare a agenților economici, dată potrivit legii, când aceștia comit abateri repetate de la prevederile prezentei ordonanțe.

Art. 29. — Constituie contravenții săvârșirea următoarelor fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) comercializarea unor produse alimentare a căror livrare a fost interzisă potrivit art. 28 pct. (1) lit. a)—d);

b) comercializarea produselor alimentare pentru care s-a dispus oprirea temporară a livrării potrivit art. 28 pct. (3) lit. a)—e);

c) fabricarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportarea și depozitarea produselor alimentare destinate comercializării în condițiile în care nu se asigură stabilitatea parametrilor calitativi și salubritatea acestor produse și se încalcă prevederile art. 6—15;

d) împiedicarea sub orice formă a exercitării atribuțiilor autorității de supraveghere și control, în conformitate cu art. 26;

e) desfășurarea activităților de producție a produselor alimentare fără licență de fabricație;

f) nerespectarea condițiilor care au stat la baza acordării licenței de fabricație;

g) nesolicitarea eliberării unei noi licențe de fabricație, în cazul prevăzut de art. 22 alin. 4.

Art. 30. — Contravențiile prevăzute la art. 29 se sancționează cu amendă, după cum urmează:

a) faptele prevăzute la art. 29 lit. a), cu amendă de la 2.000.000 lei la 3.000.000 lei;

b) faptele prevăzute la art. 29 lit. b), cu amendă de la 1.500.000 lei la 2.500.000 lei;

c) faptele prevăzute la art. 29 lit. c), cu amendă de la 1.000.000 lei la 1.500.000 lei;

d) faptele prevăzute la art. 29 lit. d), cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei;

e) faptele prevăzute la art. 29 lit. e), cu amendă de la 1.500.000 lei la 2.000.000 lei și sesizarea organelor competente pentru retragerea autorizației de funcționare, dată potrivit legii;

f) faptele prevăzute la art. 29 lit. f), cu amendă de la 1.000.000 lei la 1.500.000 lei și suspendarea licenței de fabricație până la îndeplinirea condițiilor a căror nerespectare a fost constatată;

g) faptele prevăzute la art. 29 lit. g), cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 31. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor pentru încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe se face de către personalul de specialitate anume împuternicit din Ministerul Agriculturii și Alimentației și din Ministerul Finanțelor.

Pentru faptele care aduc atingere protecției mediului, competența constatării și aplicării sancțiunilor contravenționale revine personalului de specialitate anume împuternicit din Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

Art. 32. — Contravențiilor prevăzute de prezenta ordonanță le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 33. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, orice dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 august 1995.

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și alimentației,
Valeriu Tabără
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Ministrul sănătății,
Iulian Mincu

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,
Aurel Constantin Ilie

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind unele măsuri pentru conservarea patrimoniului național al cinematografiei

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 lit. d) din Legea nr. 81/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

Art. 1. — Patrimoniul național al cinematografiei face parte din patrimoniul cultural național și este supus regimului de protecție stabilit potrivit reglementărilor legale în vigoare cu privire la protejarea patrimoniului cultural național, precum și dispozițiilor prezentei ordonanțe.

Art. 2. — (1) Patrimoniul național al cinematografiei este compus din bunuri mobile și imobile cu valoare artistică sau documentară privind reconstituiri de epocă ori având caracter de unicat sau de mare raritate.

(2) Din categoriile de bunuri prevăzute la alin. (1) fac parte bunurile reprezentând costume, decoruri, recuzită, mobilier cu valoare deosebită, aparatură și instalații ce țin de istoricul cinematografiei, studiourile și platourile cinematografice împreună cu terenurile aferente, precum și filmele produse de cinematografia națională și universală aflate în Arhiva Națională de Filme.

Art. 3. — (1) Bunurile mobile și imobile de natura celor prevăzute la art. 2, realizate din fondurile statului, constituie proprietatea acestuia și sunt administrate, în condițiile legii, de regiile autonome din domeniul cinematografiei, fiind evidențiate în mod distinct în patrimoniul acestora ori de Arhiva Națională de Filme.

(2) Determinarea bunurilor ce urmează regimul prevăzut la alin. (1) se face prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Centrului Național al Cinematografiei, pe baza listelor de inventar existente la 1 septembrie 1991.

Art. 4. — Bunurile din patrimoniul național al cinematografiei se păstrează, se conservă și se utilizează potrivit reglementărilor legale în vigoare privind patrimoniul cultural național și normelor metodologice elaborate în acest sens de către Centrul Național al Cinematografiei, cu avizul Ministerului Finanțelor.

Art. 5. — Bunurile mobile și imobile de natura celor prevăzute la art. 2, aflate în patrimoniul unor agenți economici cu capital privat, sunt protejate de stat și urmează regimul bunurilor din patrimoniul cultural național.

Art. 6. — (1) În vederea asigurării desfășurării activităților de evidență, conservare și dezvoltare a patrimoniului național al cinematografiei, Centrul Național al Cinematografiei poate realiza venituri gestionate în regim extrabugetar, potrivit reglementărilor stabilite pentru finanțele publice. Veniturile rămase la sfârșitul anului, după acoperirea cheltuielilor, se reportează în anul următor, păstrându-și aceeași destinație.

(2) Modul de constituire și încasare a veniturilor prevăzute la alin. (1) se va stabili, la propunerea Centrului Național al Cinematografiei, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 7. — Atribuțiile Centrului Național al Cinematografiei, ca autoritate a administrației publice de specialitate în domeniul conservării și dezvoltării patrimoniului național al cinematografiei, vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe orice dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Centrul Național al Cinematografiei,
Decebal Mitulescu,
vicepreședinte

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**privind îmbunătățirea impunerii activităților producătoare de venit
din exercitarea unei profesii libere și din lucrări literare, de artă și științifice**

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 lit. b) din Legea nr. 81/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

Art. 1. — Persoanele fizice care realizează, în condițiile legii, venituri din practicarea unei profesii libere autorizate, în mod individual sau în diverse forme de asociere (medici, profesori, ingineri, arhitecți, economiști, avocați, notari publici, subingineri, tehnicieni, contabili, asistenți medicali, artiști, dactilografe și alte asemenea profesii), precum și persoanele fizice care obțin venituri din lucrări literare, de artă și științifice, inclusiv din moștenirea dreptului asupra unor astfel de lucrări, denumite în continuare *contribuabili*, au obligația de a plăti impozit pe venit, conform dispozițiilor prezentei ordonanțe.

Art. 2. — Impozitul se calculează asupra venitului anual impozabil, determinat pe fiecare categorie și loc de realizare a venitului, prin aplicarea următoarelor cote:

Venitul anual impozabil — lei —	Impozit anual — lei —
până la 400.000	17%
400.001—1.600.000	68.000 + 22% pentru ceea ce depășește 400.000
1.600.001—3.000.000	332.000 + 28% pentru ceea ce depășește 1.600.000
3.000.001—4.500.000	724.000 + 34% pentru ceea ce depășește 3.000.000
4.500.001—6.300.000	1.234.000 + 40% pentru ceea ce depășește 4.500.000
peste 6.300.000	1.954.000 + 43% pentru ceea ce depășește 6.300.000

Impozitul astfel calculat nu poate fi mai mare de 38% din venitul anual impozabil.

Venitul impozabil realizat pe o fracțiune de an se consideră venit anual impozabil.

Tranșele de venit anual impozabil prevăzute la alin. 1 se pot modifica anual, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția ratei inflației.

Art. 3. — Venitul anual impozabil se determină ca diferență între totalul veniturilor încasate, în bani și în natură, din activitatea desfășurată și cheltuielile efectuate pentru realizarea veniturilor.

Cheltuielile pentru acțiuni de protocol, reclamă și publicitate, cheltuielile de deplasare, inclusiv diurna și cheltuielile cu mijloace de transport proprietate personală, când acestea sunt utilizate în scopul realizării veniturilor, precum și cheltuielile de întreținere a locuinței și pentru telefon, când activitatea se desfășoară în locuința proprie, se deduc în

Evaluarea veniturilor în natură se face la prețurile și tarifele practicate pe piață, la data încasării venitului.

Art. 4. — Cheltuielile pentru care nu se admite deducerea la calculul venitului anual impozabil sunt: impozitul pe venit datorat conform dispozițiilor prezentei ordonanțe; amenzi și penalități plătite autorităților; cheltuieli de sponsorizare efectuate peste limita prevăzută în Legea privind sponsorizarea nr. 32/1994; cheltuieli personale ale contribuabilului și ale familiei sale, precum și alte cheltuieli care nu sunt făcute în vederea realizării veniturilor.

Cheltuielile efectuate pentru investiții, dotări și alte utilități necesare desfășurării activității se scad din venitul anual impozabil, cu condiția de a nu se înregistra pierderi, iar în caz contrar, partea nerecuperată se reportează în anii următori, în aceleași condiții.

În cazul în care contribuabilul își desfășoară activitatea în locuința proprie, se admite deducerea impozitului pe clădire și a impozitului pe terenul aferent, proporțional cu spațiul utilizat în acest scop.

Art. 5. — Veniturile din lucrări literare, de artă și științifice, inclusiv cele din moștenirea dreptului asupra unor astfel de lucrări, se supun anual impunerii de către uniunile de creatori sau, în cazul plăților directe, de către unitățile plătitoare.

Impozitul se calculează prin aplicarea cotelor prevăzute la art. 2 asupra venitului anual impozabil.

În acest caz venitul anual impozabil se determină de către plătitorii de venit prin scăderea din venitul brut realizat a unei cote forfetare de cheltuieli, după cum urmează:

a) 40% în cazul artiștilor plastici profesioniști, membri ai Uniunii Artiștilor Plastici și ai Fondului Plastic;

b) 30% în cazul compozitorilor și muzicologilor, membri și nemembri ai Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor, precum și în cazul moștenitorilor acestora;

c) 20% în cazul lucrărilor științifice și de artă, cu excepția lucrărilor realizate de persoanele prevăzute la lit. a) și b);

d) 10% în cazul lucrărilor literare.

În cazul lucrărilor de artă monumentală, venitul anual impozabil se determină prin scăderea din venitul brut realizat a cheltuielilor efective, pe bază de documente justificative.

Impozitul se calculează de către fiecare plătitor de venit, cumulat de la începutul anului, prin recalcularea impozitului la fiecare plată efectuată către aceeași persoană și se varsă o dată cu ridicarea numerarului de la bancă sau depunerea la bancă a documentelor pentru plata drepturilor respective, sau în ziua lucrătoare imediat următoare plății acestora, în

Art. 6. — Când lucrările literare, de artă și științifice sunt realizate de un grup de persoane, impunerea veniturilor obținute se face separat, în funcție de cota-parte aferentă fiecărei persoane.

Principiul prevăzut la alin. 1 se aplică și în cazul veniturilor realizate de moștenitorii aflați în indiviziune.

Art. 7. — Sumele datorate potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe sunt venituri ale bugetelor locale.

Art. 8. — Procedura fiscală prevăzută de legislația în vigoare referitoare la impunerea veniturilor realizate de populație se aplică și impozitului reglementat prin prezenta ordonanță.

Art. 9. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă: prevederile art. 21 din Decretul

nr. 153/1954 privitor la impozitul pe veniturile populației, referitoare la impunerea liber-profesioniștilor; prevederile anexei nr. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 201/1990 pentru aprobarea normelor de aplicare a Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități pe baza liberei inițiative, referitoare la impunerea liber-profesioniștilor; art. 8 din H.C.M. nr. 545/1970 privind reglementarea unor impozite pe veniturile populației și Hotărârea Guvernului nr. 625/1993 pentru modificarea și completarea H.C.M. nr. 545/1970 privind reglementarea unor impozite pe veniturile populației.

Art. 10. — Prezenta ordonanță intră în vigoare pe data de 1 ianuarie 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 29 august 1995.

Nr. 44.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind transmiterea unor părți din imobilele situate în municipiul București, precum și a unor mijloace fixe de pe Platforma Brazi — Ploiești, în patrimoniul Societății Comerciale „Zecasin” — S.A. București

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, cu titlu gratuit, a unor părți din imobilele situate în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 202 și 206, sector 6, reprezentând construcții în suprafață de 1.732 m² și terenul aferent, precum și a instalațiilor-pilot de pe Platforma Brazi—Ploiești, prevăzute în anexa la prezenta hotărâre, din administrarea Institutului de Cercetări Chimice — ICECHIM București și, respectiv, din patrimoniul Societății Comerciale „Petrobrazii” — S.A. Ploiești în patrimoniul Societății Comerciale „Zecasin” — S.A. București.

Art. 2. — Patrimoniul Institutului de Cercetări Chimice ICECHIM București și al Societății Comerciale „Petrobrazii” — S.A. Ploiești se diminuează și, în mod corespunzător, capitalul social al Societății Comerciale „Zecasin” — S.A. București se majorează cu valoarea părților din imobilele și instalațiile-pilot prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Predarea-preluarea părților din imobilele și instalațiile-pilot prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, cu activul și pasivul existente la data transmiterii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul industriilor,
Dumitru Popescu
Ministrul cercetării și tehnologiei,
Doru Dumitru Palade
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 25 august 1995.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a părților din imobilele situate în municipiul București,
precum și a mijloacelor fixe de pe Platforma Brazi – Ploiești ce se transmit,
cu titlu gratuit, în patrimoniul Societății Comerciale „Zecasin” – S.A. București

Nr. crt.	Locul unde este situat imobilul a cărui parte se transmite, mijlocul fix ce se transmite și destinația acestora	Suprafața părții din imobil ce se transmite – m ² suprafață utilă –	Unitatea în administrarea căreia se află imobilul a cărui parte se transmite	Societatea comercială în proprietatea căreia se află mijlocul fix ce se transmite
1.	Municipiul București, Splaiul Independenței nr. 202, sector 6 – construcție nouă S+P+4 E	963	Institutul de Cercetări Chimice – ICECHIM București	—
2.	Municipiul București, Splaiul Independenței nr. 202, sector 6 – construcție veche S+P+2 E	714	Institutul de Cercetări Chimice – ICECHIM București	—
3.	Municipiul București, Splaiul Independenței nr. 206, sector 6 – construcție S+P+1 E	55	Institutul de Cercetări Chimice – ICECHIM București	—
4.	Platforma Brazi—Ploiești — piloți — instalație pentru conversia metanolului — instalație pentru propenoxid și stiren (S.P.O.) — instalație micropilot pentru hidroperoxidarea izopentanului (etoxilare)	—	—	} Societatea Comercială „Petrobrazi” – S.A. Ploiești
TOTAL: 1.732				

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00–15,00, iar vinerea, între orele 8,00–13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia din Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1995, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele „Rodipet”, sunt următoarele:

Valoarea abonamentului contractat
pentru trim. IV/1995 în cursul anului

	— lei —
	Trim. IV
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	16.770
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840
• MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400
• COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	8.000
• COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	17.980

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1995, sunt următoarele:

	Tarif pentru 1995 — lei —	
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț	5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț	7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț	12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt	100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț	55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț	30.000
— modificări de capital social, în temeiul H.G. nr. 26/1992	per anunț	6.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție	15.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări, procese-verbale ale adunărilor generale, prospecte de emisiune, contracte de societate etc.)	per pagină manuscris	39.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	1.900
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț	9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B. sau, după caz, cu dispoziție sau ordin de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.